

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2018 r. wydanym w sprawie I Ns 56/18 Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie oddalił wniosek wnioskodawczyni K. S. o zmianę prawomocnego postanowienia w sprawie II Ns 808/14 o stwierdzenie nabycia spadku po F. D..

U podstaw wydanego rozstrzygnięcia legły następujące ustalenia: K. S. była uczestniczką postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po F. D., toczącym się w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie pod sygnaturą II Ns 808/14.

W toku postępowania w dniu 4 maja 2016 r. do akt wpłynęła dokumentacja nadesłana przez Centrum (...), wśród której znajdowała się notatka sporządzona przez lekarza psychiatrę J. M.. Po wpłynięciu powyższej dokumentacji sporządzona została opinia uzupełniająca przez biegłą E. K.. W dniu 19 września 2016 r. Sąd wydał postanowienie kończące postępowanie w sprawie. Po wydaniu postanowienia K. S. zwróciła się do przychodni o przepisanie w sposób czytelny notatki lekarza J. M. złożonej do akt w dniu 4 maja 2016 r. Dokument ten odebrała w dniu 24 października 2016 r. W dniu 30 listopada 2016 r. pełnomocnik K. S. adw. A. N. złożyła apelację, w której wskazywała na błąd sądu polegający na ustaleniu ważności testamentu spadkodawcy. Wskazała na treść notatki oraz konieczność przeprowadzenia w sprawie kolejnych dowodów, w tym opinii kolejnych biegłych. Pełnomocnik K. S. został wezwany do prawidłowego opłacenia apelacji. Z uwagi na niewykonanie tego zobowiązania, apelacja została odrzucona postanowieniem Sądu z dnia 4 stycznia 2017 r. Zażalenie na to postanowienie zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w dniu 21 kwietnia 2017 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wniosek uznał za bezzasadny.

Wskazując na przepis art. 679 § 1 k.p.c. Sąd wskazał, że jak wynika z akt sprawy II Ns 808/14 notatka lekarza J. M., na którą aktualnie – jako na podstawę zmiany postanowienia powołuje się pełnomocnik wnioskodawczyni, znajduje się w aktach sprawy II Ns 808/14 na k. 362, bowiem przesłana została przez Centrum (...) do akt sprawy wraz z resztą dokumentacji medycznej pacjenta w dniu 4 maja 2016 r.

W ocenie Sądu Rejonowego nie sposób więc uznać, aby mogła ona stanowić podstawę, której wnioskodawczyni „nie mogła powołać” w poprzednim postępowaniu. Jest zdaniem Sądu Rejonowego wręcz przeciwnie, gdyż stanowiła ona materiał dowodowy, w oparciu o który biegły psychiatra sporządził opinię w sprawie i na którym Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie.

Według Sądu już sama okoliczność, że notatka wpłynęła do akt w dniu 4 maja 2016 r. uniemożliwia uznanie, że jest to nowa okoliczność, na którą w toku tego postępowania wnioskodawczyni powołać się nie mogła. Bez znaczenia – zdaniem Sądu - pozostaje okoliczność, że wnioskodawczym dopiero w dniu 21 października 2016 r. stwierdziła, że dla niej notatka ta jest nieczytelna i dopiero wówczas złożyła wniosek o jej przepisanie w czytelnej formie. Co więcej podniesione zostało również, że nawet gdyby jednak przyjąć, że na treść notatki wnioskodawczyni mogła się powoływać od dnia 24 października 2016 r., kiedy odebrała ją w formie czytelnej, to wskazać należy, że także wówczas wszystkie swoje twierdzenia mogła podnieść w toku postępowania II Ns 808/14 i tak też uczyniła.

Sąd podkreślił, że postępowanie cywilne jest postępowaniem dwuinstancyjnym, a sąd odwoławczy jest sądem meriti, stąd wskazane w treści art. 679 k.p.c. pojęcie „postępowanie”, w którym strona nie mogła powołać nowej okoliczności dotyczy więc zarówno postępowania przed sądem pierwszej instancji, jak i przed sądem odwoławczym. Przesłanka niemożności powołania podstawy zmiany postanowienia w poprzednim postępowaniu jest więc spełniona jedynie wówczas, gdy strona nie miała możliwości przywołania nowych okoliczności ani przed sądem pierwszej, ani drugiej instancji.

Sąd wyjaśnił również, że sąd pierwszej instancji wydał postanowienie w dniu 19 września 2016 r., niemniej jednak apelacja wnioskodawczyni wpłynęła w dniu 30 listopada 2016 r., w treści której powoływano się m.in. na treść owej notatki, kwestionując w związku z jej treścią prawidłowość sporządzonej przez biegłą psychiatrę opinii (k. 456-457) i wnosząc kolejne wnioski dowodowe, w tym o przeprowadzenie kolejnej opinii biegłych różnej specjalności, w tym biegłego psychiatry, psychologa, chorób wewnętrznych, onkologii, grafologa. Jak podkreślił Sąd Rejonowy apelacja została odrzucona wskutek nieusunięcia jej braków fiskalnych prawomocnym postanowieniem z dnia 4 stycznia 2017 r.

Dalej nadmieniono, że postępowanie w trybie art. 679 k.p.c. nie służy usunięciu uchybień i błędów pełnomocnika wnioskodawczyni, który poprzez niewykonanie zobowiązania sądu doprowadził do odrzucenia złożonej przez siebie apelacji i zaniedbania te obciążają stronę.

Dodatkowo Sąd wskazał, że postępowanie przewidziane w trybie art. 679 k.p.c. nie służy naprawieniu błędów strony w postępowaniu spadkowym, odwołując się do bogatego orzecznictwa.

Zdaniem Sądu po prawomocnym zakończeniu sprawy I Ns 808/14 nie powstały żadne nowe okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie art. 679 k.p.c, co skutkowało oddaleniem wniosku.

Sąd zauważył ponadto, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostają okoliczności przytaczane przez pełnomocnika wnioskodawczyni, a dotyczące zawiadomień składanych przez nią do prokuratury w związku z popełnieniem przestępstwa przez uczestniczkę, gdyż ewentualne skazanie uczestniczki, wobec braku prawomocnego wyroku o uznaniu jej za niegodną dziedziczenia, nie mogłoby mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd wyjaśnił również, że skoro nie zaistniały podstawy do ponownego rozpoznania sprawy, koniecznym było oddalenie zgłoszonych przez wnioskodawczynię wniosków dowodowych, gdyż prowadziłyby to jedynie do niezasadnego przedłużenia postępowania i generowałyby zbędne koszty.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd oparł na przepisie art. 520 § 3 k.p.c.

Apelację od powyższego postanowienia wywiodła wnioskodawczyni K. S., zaskarżając postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie w całości.

Orzeczeniu temu zarzuciła:

- naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik postępowania, tj.

a) przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwą ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, naruszającą zasadę swobodnej oceny dowodów, polegającą na błędnym przyjęciu, że po prawomocnym zakończeniu sprawy II Ns 808/14 nie powstały żadne nowe okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie przepisu art. 679 k.p.c., przeciwnie wszystkie okoliczności powoływane przez wnioskodawczynię znane były w toku postępowania II Ns 808/14, były przedmiotem licznych wniosków i zarzutów apelacyjnych wnioskodawczyni, zaś okoliczność, że apelacja ta nie została rozpoznana merytorycznie z uwagi na uchybienia pełnomocnika w uiszczeniu opłaty nie uzasadnia twierdzenia, że okoliczności tych wnioskodawczyni nie mogła powołać w tamtym postępowaniu i w związku z tym jej wniosek podlegał oddaleniu,

b) przepisu art. 207 § 6 k.p.c. w związku z przepisem art 227 k.p.c. poprzez oddalenie zgłoszonych przez nią wniosków dowodowych w sytuacji, w której przedmiotem tych dowodów są fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia,

c) przepisu art. 679 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do zmiany prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział II Cywilny z dnia 19 września 2016 roku sygn. akt II Ns 808/14, albowiem odkryła ona nowy dowód, tj. dokument w postaci notatki z wizyty lekarskiej środowiskowej z dnia 24 października 2013 roku, sporządzonej przez lekarza (...) specjalistę psychiatrę, którego nie mogła powołać w poprzednim postępowaniu, a który to dokument dowodzi, że testament

notarialny z dnia 28 grudnia 2013 roku został sporządzony w stanie wyłączającym świadome i swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli, zaś w dniu wydania opinii biegła nie dysponowała wiarygodnym materiałem dowodowym w zakresie stanu zdrowia psychicznego spadkodawcy, zaś kluczowy świadek J. M. z niewiadomych przyczyn złożył w tym zakresie zeznania niezgodne z prawdą, co wymaga wyjaśnienia i przeprowadzenia dalszego postępowania dowodowego, którego nie można było przewidzieć w postępowaniu o sygn. akt II Ns 808/14.

d) przepisu art. 520 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji obciążenie wnioskodawczyni kosztami postępowania poniesionymi przez uczestniczkę.

Podnosząc te zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydziału I Cywilnego z dnia 13 lutego 2018 roku sygn. akt I Ns 56/18 poprzez zmianę prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział II Cywilny z dnia 19 września 2016 roku sygn. akt II Ns 808/14 w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku po zmarłym w dniu 29 stycznia 2014 roku F. D. poprzez stwierdzenie, że spadek po F. D. zmarłym w dniu 29 stycznia 2014 roku w S. i tam ostatnio zamieszkałym, przy ulicy (...), na podstawie dziedziczenia ustawowego nabyła K. S. w udziale oraz H. D. w udziale 1/2, i zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania za pierwszą i drugą instancję, w tym zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Jako ewentualny wniosek potraktowała żądanie uchylecia zaskarżonego postanowienia oraz przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania

W uzasadnieniu apelująca rozwinęła zgłoszone zarzuty i wskazała, że rację ma Sąd Rejonowy, że postępowanie o zmianę postanowienia spadkowego nie służy i nie może być wykorzystywane jako środek do usunięcia skutków bezczynności, czy wręcz błędów uczestnika postępowania spadkowego czy też jego pełnomocnika, przy czym nie wyklucza to jednak, co do zasady, możliwości powoływania się przez wnioskodawcę w postępowaniu o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku na nowe dowody, także w ramach poprzednio zgłoszonej podstawy nieważności testamentu, jeżeli nie mógł powołać ich w postępowaniu spadkowym (vide: postanowienie Sądu N. z dnia 06 czerwca 2007 roku, (...)). Zdaniem wnioskodawczyni odkryła ona nowy dowód, tj. dokument w postaci notatki z wizyty lekarskiej środowiskowej z dnia 24 października 2013 roku, sporządzonej przez lekarza (...) specjalistę psychiatrę, którego nie mogła powołać w poprzednim postępowaniu, a który to dokument dowodzi, że testament notarialny z dnia 28 grudnia 2013 roku został sporządzony w stanie wyłączającym świadome i swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli.

Wnioskodawczyni podniosła także, że podstawę rozstrzygnięcia Sądu w sprawie o sygn. akt II Ns 808/14 w zakresie stanu świadomości F. D. stanowiła opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii, jednakże biegła – w jej ocenie - nie dysponowała materiałem dowodowym w postaci notatki z wizyty lekarskiej środowiskowej z dnia 24 października 2013 roku, sporządzonej przez lekarza (...) specjalistę psychiatrę. Apelująca ponownie dokonała oceny dowodów zgromadzonych na potrzeby sprawy o stwierdzenie nabycia spadku.

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik uczestniczki postępowania H. D. wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i wyprowadził z tych ustaleń trafne wnioski. Ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne, uznając że nie ma potrzeby ich ponownego przytaczania.

Podstawą rozstrzygnięcia Sądu I instancji był przepis art. 679 § 1 k.p.c. Nie ma sporu co do tego, że postępowanie oparte na tym przepisie ma charakter „wznowieniowy” i jednocześnie jest związane z deklaracyjnym charakterem postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

Przepis art. 679 k.p.c. wprowadza jednak dwa istotne ograniczenia w stosunku do osób będących uczestnikami poprzedniego postępowania o stwierdzenie nabycia spadku.

Dotyczą one podstawy i terminu do zgłoszenia wniosku o zmianę prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku. Zgodnie z art. 679 § 1 zdanie drugie k.p.c., osoba będąca uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku może żądać zmiany postanowienia tylko wówczas, gdy żądanie takie opiera na podstawie, której nie mogła powołać w poprzednim postępowaniu sądowym, a wniosek o zmianę składa przed upływem roku od dnia, w którym uzyskała tę możliwość.

Niedochowanie opisanych wymogów uniemożliwia zmianę stwierdzenia, nawet wówczas gdy przesłanki dla określenia innego porządku dziedziczenia wydają się uzasadnione.

Przy czym wyznacza on poważne ograniczenia – w zakresie wymaganych podstaw żądania i terminu wystąpienia z wnioskiem – w stosunku do osób uczestniczących w pierwszym postępowaniu.

Podkreślić należy, że postępowanie wywołane wnioskiem o zmianę prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku obejmuje dwa etapy. W pierwszej kolejności podlega badaniu powołana podstawa żądania zmiany postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku pod tym kątem, czy istotnie wystąpiła niemożność powołania jej w poprzednim postępowaniu, a dopiero w przypadku pozytywnego ustalenia sąd przechodzi do merytorycznego badania wniosków zgłoszonych przez stronę.

Zatem osoba składająca wniosek o zmianę prawomocnego postanowienia ma obowiązek wykazać, iż powołane przez nią fakty i dowody, które mają uzasadniać zmianę postanowienia, nie były dla niej dostępne podczas poprzedniego postępowania. Dopiero po spełnieniu tej przesłanki – i tylko w takim zakresie - może być przeprowadzony dowód, że osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku nie jest spadkobiercą. Wynikający z art. 670 k.p.c. obowiązek sądu badania z urzędu, kto jest spadkobiercą, w postępowaniu wszczętym na podstawie art. 679 k.p.c. istnieje przy tym tylko w zakresie wyznaczonym przez dopuszczalną podstawę żądania zmiany prawomocnego postanowienia, a zmiana postanowienia spadkowego może opierać się tylko na takiej podstawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2009 r., V CSK 118/09).

Odnośnie terminu złożenia wniosku o uchylenie lub zmianę stwierdzenia nabycia spadku zaznaczyć należy, iż stosownie do art. 679 § 1 k.p.c. jego bieg rozpoczyna się od dnia, w którym osoba kwestionująca postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku uzyskała możliwość powołania się na podstawę uzasadniającą zmianę takiego postanowienia.

Przede wszystkim podkreślenia wymaga, że wnioskodawczyni K. S. była uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po F. D.. Od samego jego początku kwestionowała ważność testamentu sporządzonego przez ojca. W toku sprawy zakres zarzutów ewoluował, poczynając od twierdzenia, że testament nie został sporządzony przez spadkodawcę, poprzez twierdzenie że znajdował się on w stanie wykluczającym świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli. A nadto kwestionowana była również swoboda testowania.

Podkreślenia wymaga, że uczestniczka nie skorzystała z możliwości zaskarżenia postanowienia. Co prawda apelacja została złożona, jednak na skutek nieprawidłowego opłacania została ona odrzucona. Postanowienie to zostało poddane kontroli instancyjnej i zażalenie uczestniczki zostało oddalone.

Analiza treści wniesionego środka zaskarżenia nie pozostawia żadnych wątpliwości, że podstawa wniosku o zmianę postanowienia jest tożsama z zarzutami apelacyjnymi.

Ciężar niniejszego postępowania sprowadzał się wyłącznie do ustalenia, czy istotnie dokumentacja medyczna pochodząca od lekarza psychiatry na którą powołuje się wnioskodawczyni była dostępna w postępowaniu I Ns 808/14, a w szczególności czy miała możliwość zapoznania się z nią lekarz psychiatra, która sporządzała opinię dotyczącą tego

czy spadkodawca w chwili sporządzenia testamentu znajdował się w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli.

Odpowiedź na to pytanie musi być pozytywna - w toku postępowania w dniu 4 maja 2016 r. do akt wpłynęła dokumentacja nadesłana przez Centrum (...), wśród której znajdowała się notatka z dnia 24 października 2013 r. sporządzona przez lekarza J. M. (k. 362). Po wpłynięciu powyższej dokumentacji medycznej sporządzona została opinia uzupełniająca przez biegłą E. K. (k. 393).

W związku z powyższym, stwierdzić należy, że wskazana dokumentacja została dołączona do akt sprawy jeszcze przed przekazaniem akt biegłej sądowej – psychiatrze w celu sporządzenia opinii uzupełniającej. Biegła miała zatem możliwość zapoznania się z dokumentacją sporządzoną przez lekarza psychiatrę i pomimo tego podtrzymała opinię, że spadkodawca nie znajdował się w stanie wyłączającym świadome podjęcie decyzji i wyrażanie woli. Biegła psychiatra oceniała także wpływ leku R., który jest niewątpliwie lekiem przeciwpsychotycznym, na stan spadkodawcy, stwierdzając że jego stosowanie nie miałyby żadnego wpływu nawet w powiązaniu innymi lekami, jakie zmarły miał przyjmować.

Wskazać należy, iż z art. 679 k.p.c. wynika jednoznacznie ścisłe powiązanie uprawnienia żądania zmiany postanowienia z podstawą, która nie mogła być powołana przez zainteresowanego w poprzednim postępowaniu, w którym brał udział. Strona wnosząca o zmianę postanowienia spadkowego powinna wykazać, że powołane przez nią fakty i dowody, które mają uzasadniać żądanie zmiany, pozostawały poza jej dostępem podczas poprzedniego postępowania, przy uwzględnieniu, że chodzi o obiektywną możliwość ich powołania.

Przesłanka niemożności powołania podstawy zmiany postanowienia w poprzednim postępowaniu jest spełniona jedynie wówczas, gdy strona nie miała możliwości przywołania nowych okoliczności ani przed sądem I instancji, ani II instancji. Pociąga to za sobą konsekwencję w postaci obowiązku wykazania, że powołane przez nią fakty i dowody, które mają uzasadniać żądanie zmiany, pozostawały poza jej dostępem podczas poprzedniego postępowania, przy uwzględnieniu, że chodzi o obiektywną możliwość ich powołania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1999 r., II CKN 807/98 i z dnia 13 października 2004 r., III CK 82/03, niepublikowane).

Zasadnie Sąd Rejonowy uznał, że notatka lekarza J. M., na którą aktualnie jako podstawę zmiany postanowienia w trybie art. 679 k.p.c. powołuje się pełnomocnik wnioskodawczyni, znajduje się w aktach sprawy II Ns 808/14. Nie sposób więc uznać, aby mogła ona stanowić podstawę, której wnioskodawczyni „nie mogła powołać” w poprzednim postępowaniu. Przeciwnie, notatka ta stanowiła materiał dowodowy, w oparciu o który biegły psychiatra sporządził opinię w sprawie i na którym Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie. Co warte zauważania opinia biegłego nie była jedynym dowodem jakim Sąd dysponował oceniając zdolność testowania F. D., czego zdaje się nie zauważać apelująca.

Postępowanie w trybie art. 679 k.p.c. nie służy usunięciu uchybień i błędów pełnomocnika wnioskodawczyni, który poprzez niewykonanie zobowiązania sądu doprowadził do odrzucenia złożonej przez siebie apelacji. Poglądy orzecznictwa i judykatury są w tym względzie jednoznaczne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 kwietnia 2016 r., I CSK 298/15).

Mając na uwadze powyższe, zasadnie Sąd Rejonowy wskazał, że w rozpoznawanej sprawie po prawomocnym zakończeniu sprawy II Ns 808/14 nie powstały żadne nowe okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie art. 679 k.p.c. Przeciwnie, wszystkie okoliczności powołane przez wnioskodawczynię znane były w toku postępowania II Ns 808/14, były przedmiotem licznych wniosków i zarzutów apelacyjnych wnioskodawczyni. Natomiast okoliczność, że apelacja ta nie została rozpoznana merytorycznie z uwagi na uchybienia w uiszczeniu opłaty, nie uzasadnia twierdzenia, że okoliczności tych wnioskodawczyni nie mogła powołać w tamtym postępowaniu.

Sąd Okręgowy pominął zgłoszone w apelacji o ponowne przeprowadzenie dowodu z zeznań wnioskodawczyni oraz świadka J. M. oraz wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego toksykologa i Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dr J. S. w K., bowiem skoro nie zaistniały przesłanki do ponownego rozpoznania sprawy w trybie art.

679 k.p.c., to przeprowadzenie tych dowodów prowadziłyby jedynie do niezasadnego przedłużenia postępowania i generowałyby zbędne koszty, na co wskazywał także Sąd Rejonowy.

Marginalnie Sąd Odwoławczy wskazuje, że w uzasadnieniu apelacji dla potwierdzenia swojego stanowiska wnioskodawczyni odwołała się do poglądu wyrażonego przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 czerwca 2007 r. III CSK 19/07 zupełnie niezasadnie, Uważna lektura tego orzeczenia prowadzi do wniosku, że w postępowaniu zainicjowanym na podstawie art. 679 k.p.c. powołał się na nową, uprzednio niepodnoszoną w sprawie spadkowej przyczynę nieważności testamentu w postaci sfałszowania podpisu spadkodawcy, w sytuacji gdy w postępowaniu o stwierdzenia nabycia spadku powoływał się na sporządzenie testamentu w stanie wyłączającym świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli. Zatem dotyczyło to zupełnie różnych nieważności testamentu. Z taką sytuacją natomiast nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie, wnioskodawczyni nie wskazuje na „inną nieważność” testamentu aniżeli w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., o czym orzeczono w punkcie 1. postanowienia.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 13 § 1 k.p.c. oraz art. 108 k.p.c.

Interesy wnioskodawczyni i uczestniczki w tym postępowaniu niewątpliwie były sprzeczne, wniosek i apelacja zmierzały do pozbawienia uczestniczki statusu wyłącznego spadkobiercy na podstawie testamentu i stwierdzenia nabycia spadku na podstawie ustawy przez wnioskodawczynię i uczestniczkę. Uzasadnione zatem było uwzględnienie wniosku uczestniczki o zasądzenie od wnioskodawczyni kosztów tego postępowania. Zasądzone koszty obejmują wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem, ustalone na kwotę 120 zł na podstawie § 6 pkt 2, § 10 ust. 1 pkt 1 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

SSO Violetta Osińska SSO Iwona Siuta SSO Katarzyna Longa

Sygn. akt II Ca 457/18 S., dnia 04 grudnia 2018 r.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w kontrolce uzasadnień;
2. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni
3. akta zwrócić Sądowi Rejonowemu po upływie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej tj. 2 miesiące liczone od dnia doręczenia pełnomocnikowi odpisu postanowienia.